

PŘÍRODA

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN
EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDĚM
A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

30. března

...začalo se smrákat a mně došlo, že do vesnice už to nestihnu a budu muset přenocovat někde v lese. Nedá se nic dělat, musím si postavit přístřešek. Ale z čeho? Měl jsem u sebe jen velký ostrý nůž u pasu a v kapse krabičku zápalek, nic víc. Začal jsem hledat příhodné místo. Někde v zákrytu a v závětrří, ale zároveň dostatečně daleko od říčky. Konečně! Po několika minutách jsem našel ideální místo a začal jsem sem stahovat vhodný materiál na stavbu. Klacky, kůly, hodně chvojí... Ono to snad nějak půjde, říkal jsem si...

3. května

Dneska zase leje, už několik dní pořád jenom prší. Ještě že je tady ta půda, baví mě hrabat se v truhle a objevovat ty poklady. Dneska jsem třeba objevil herbář. I když fakt nejsem na kytičky, tohle se mi moc líbilo. Byly to kytky pečlivě nalepený na ruční papír a nějak ručně to je svázaný dohromady. Spoustu jsem jich vůbec neznal... Byly tam taky založený přáníčka s těma suchejma kytkama. Za chvíli je den matek, možná by nebylo marný zkusit něco podobného vyrobit pro mamku.

12. července

...a najednou se přede mnou objevily stopy. Podle velikosti a tvaru bych řekl, že šlo o vlka. A byl zraněný, na listech jsem tu a tam našel kapky krve. Zmocnilo se mě podivné vzrušení a chtěl jsem to zvíře vystopovat. Pustil jsem se tedy po stopách – tiše a opatrně. Několik set metrů jsem otisky ani hledat nemusel, ve vlhkém bahně byly velmi dobře zřetelné. Pak ale vlk z blátivé stezky uhnul a vydal se hlouběji do lesa. Stopy se postupně objevovaly a zase mizely, v sušších částech mi cestu naznačovaly jen nepatrné kapky krve. Zdálo se, že je vlk velmi zesláblý. Zhruba po dvou kilometrech jsem totiž našel zvalené místo, zvíře si tu zřejmě odpočinulo...

23. srpna

...Nechápu, jak je to možné, ale už jsem zase zabloudil. Někde jsem musel sejít z cesty, tahle místa jsem vůbec nepoznával. Ale kudy teď? Na strom žádný se vylézt nedá, abych se rozhlédl. Vím jen, že jsem měl jít na východ. Kompas u sebe ale nemám, jak mám tedy poznat, kudy jít? Pomůže mi v tomhle slunce? Mám přece hodinky, to bych měl nějak odvodit, ne? Pak mě napadla

spásná myšlenka! Lišejníky přece rostou na severní straně, stejná strana je i strmější u mravenišť. Ale je to tak opravdu? Nezabloudím ještě hlouběji do lesa?...

8. října

Včera večer jsem se rozhodl přenocovat pod širákem, stan jsem ale přesto postavil – co kdyby v noci přšelo. Ležel jsem a pozoroval oblohu. Nikdy v životě jsem snad neviděl tolik hvězd, byly jich tisíce. Schválně jsem si udělal rukama okýnko a zkoušel spočítat, kolik jich je jen v tomhle výřezu. Ani to jsem nezvládl. Pak jsem hledal souhvězdí. Poznám Velkou a Malou medvědici, víc ale nic moc nevím. Táta mi je sice už párkrát ukazoval, ale většinou je nevidím. A nemám odvahu mu říct, že mi prostě na obloze nic nepřipomíná ani labuť, ani štíra, ani lva...